

فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم - تابستان ۱۳۹۰

صفحه ۱۰۵ - ۱۴۵

تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

دکتر مجتبی رفیعیان - (دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس)
رسول فرجام - (دانشجوی دوره دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تربیت معلم تهران)

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۰/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۵/۱۲

چکیده

جهانی شدن به عنوان اصلی‌ترین عامل همگرایی‌های اقتصادی در سطوح بین‌المللی، از طریق جریانات در گردش سرمایه‌های جهانی و با کمک تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات، توانسته است سازمان فضایی سیستم‌های سکونتگاهی را در سطوح ملی و بین‌المللی دگرگون سازد و سازمان‌بندی جدیدی را به وجود آورد. در این مقاله فرایند شکل‌گیری این سازمان بندی جدید تشریح می‌شود و ضمن مقایسه الگوهای کلاسیک و جدید سیستم‌های شهری، مولفه‌های موثر در ساختار شبکه شهری متاثر از جهانی شدن را مورد شناسایی قرار گرفته‌اند. همچنین سهم، رتبه و اندازه شهرهای واقع در کشورهای مرکزی، پیرامونی و نیمه‌پیرامونی در این سیستم شهری جدید با هم مقایسه شده‌اند. مشخص شد که شهرهای جهانی مدنظر فریدمن و ساسن (لندن، نیویورک و توکیو) کماکان نقش جهانی و مرکزی خویش را بر عهده دارند و شهر پاریس نیز طی سالهای ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ نقش جهانی خود را ارتقاء داده و در کنار سه شهر فوق قرار گرفته است. شهرهای کشورهای در حال توسعه وضعیت متفاوتی را دارند و برخی نظریه‌های تهران از دایره کارکرد سیستم شهری جهانی عملاً خارج هستند. در این مقاله از دیدگاه و روش تحلیل سیستمی به منظور تحلیل سطوح عملکردی سکونتگاهها استفاده و برای تدوین آن به ادبیات و متون علمی موجود در این زمینه مراجعه شده است. واژه‌های کلیدی: جهانی شدن و شهر، جهانی شدن و سیستم‌های شهری، جهانی شدن و همگرایی شهری.

۱- مقدمه

در گذشته، سازمان فضایی سیستم‌های شهری بسیار متأثر از عامل فاصله و هندسهٔ فضا بود. امروزه به واسطه همگرایی و یکپارچه شدن اقتصادهای ملی با اقتصاد بین‌المللی از طریق تجارت، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، جریان‌های سرمایه، مهاجرت نیروی کار و گسترش تکنولوژی، تغییراتی در جغرافیای شهری و سیستم‌های شهری متأثر از آن به وجود آمده است. در این جغرافیای جدید «سازمان فضایی جامعه»^۱ جای خود را به «سازمان اجتماعی فضا»^۲ می‌دهد که در آن عوامل اقتصادی، سیاسی و فرهنگی، اهمیتی به مراتب بیشتر از عوامل سنتی چون هندسه و فاصله دارند (عظمی‌می، ۱۳۸۱: ۱۲۲).

جهانی شدن در حال اتفاق و پیش روی به سوی آینده‌ای مبهم است. در حالی که این فرآیند بسیاری از حوزه‌های زندگی اجتماعی ما را متأثر ساخته و بر محیط فیزیکی ما نیز تأثیر گذار است (میر حیدر، حیدری، ۱۳۸۵: ۱). فرایند جهانی شدن و باز شدن اقتصادهای دنیا، منجر به همگرایی‌های جهانی شده است. شهرها در همه جای دنیا به عنوان اولین نقطهٔ تلاقی این جریانات همگرا، به سرعت تبدیل به جزئی از سیستم جهانی می‌شوند که بیش از پیش به سرمایه‌گذاری خارجی وابسته می‌شوند و فرایند خصوصی‌سازی، ماهیت شهرهایی که فرم غالب کنونی آنها با نقش آفرینی نیروی بازار شناخته می‌شوند تغییر داده است (Millennium report، ۲۰۰۰: ۱۵). شهرها در عصر جهانی شدن در حال رقابت با یکدیگر هستند. رقابت جهانی و محلی بر سر جذب سهم بیشتری از سرمایه‌گذاری‌های خصوصی است. [بنابراین] شهرها بیش از پیش به اصول بازار و گرایشات بخش خصوصی به بخش غیررسمی اقتصاد، وابسته شده‌اند (Millennium report، ۲۰۰۰: ۱۵).

1. The spatial organization

2. The social organization of space

۱۰۷ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

جريان کالا و سرمایه در جهان امروز با سرعتی بالا در رقابت با جريان فناوری اطلاعات است. جالب تر زمانی است که اين دو جريان با يكديگر همسو شده و نقاط جغرافيايی خاصی از جهان را هدف می روند تا کالا و خدماتی را تولید، توزيع، معرفی و به مصرف برسانند. نتيجه اين جابجايی، پويایي و تحرك بيشتر سистем های شهری است. دليل اين پويایي بيشتر اين است که زيرساخت های ارتباطات الکترونيکی، به طور گسترهای بر تراکم روابط بين سیستم های شهری می افزاید (William ، ۱۹۹۹: ۲۱). بنابراین فرایند جهانی شدن و جريانات سرمایه و فناوری اطلاعات را پاسخگو باشد.

طی دهه گذشته و در پرتو پیشرفت تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات الکترونيکی، مفهوم فاصله و فضا به گونه ای غیر قابل تصوری دگرگون شده است. در این ارتباط، کاستلز معتقد به ظهور «جامعه شبکه ای»^۱ است که در آن جريان ها، جريان های مجازی هستند که اقتصاد جهانی جدیدی را پدید آورده اند. اين اقتصاد جدید بی مرز و بی وزن است و در آن رد و بدل کردن اطلاعات بر تبادل کالا و خدمات برتری دارد. بدین ترتیب او از فضای جدیدی سخن می گوید که سهم مهمی در شکل دهی به نظام های شهری در سطح منطقه ای، ملی و جهانی دارد و آن را «فضای جريان ها» می نامد (عظیمی، ۱۳۸۱: ۱۲۹).

از نظر کاستلز، فضای جريان ها فقط يك فضای الکترونيکی صرف نیست، بلکه به لحاظ کالبدی از گره ها و کانون هایی تشکیل شده اند که روابط و کلید فعالیت های يك محل یا محل ها را به دست می گیرند. جامعه شبکه ای یا فضای جريان ها، پیکربندی جهانی جدیدی را پدید آورده است که کارکرد آن انتقال چیزهایی است

1 . Web-society

۱۰۸ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

که برای نظام سرمایه‌داری با ارزش است. این فرایند را گیدنز، کاستلر و هاروی به «فسردگی زمان و مکان» تعبیر می‌کنند (عظیمی، ۱۳۸۱؛ Harvey، ۱۹۸۹). به گفته جان شورت (۱۳۸۴) تأثیرات فسردگی زمان و مکان بر نظام‌های شهری در عصر جهانی شدن عبارتند از:

۱. تحلیل رفتار نظام سلسله مراتب شهری؛^۱
۲. انقباض شبکه شهری^۲ یا نزدیکی بیشتر شهرهای بزرگ و کوچک از نظر زمان و مکان.

این مطالب همه موید این موضوع است که فرایند جهانی شدن تأثیر بسیاری بر سیستم‌های شهری داشته و سازمان یابی جدیدی را در شکل سیستم، نوع و حجم ارتباطات و جریانات، نقش پذیری و سلسله مراتب شهری جهان به وجود آورده است. به عنوان نمونه می‌توان از گسترش عظیم شهر شن یا^۳ در چین، عملکرد استانبول^۴ و استراتژی توسعه فرهنگی اش، نقش شهر بنگلر به عنوان یک کانون^۵ تکنولوژی اطلاعات جهانی یا موضوعاتی مثل توریسم پایدار شهری، افزایش سکونتگاه‌های غیررسمی، استراتژی‌ها و راهبردهای متعدد در برخورد با اثرات جهانی شدن در سطح متروپلیتن‌ها و در نهایت چالش بین جهانی شدن و توسعه محلی در شهرها نام برد (IsoCarp). ارزش و اهمیت شهرهای بزرگ جهان در صورت ندی پهنه اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کنونی جهان تا آن اندازه است که می‌توان آنها را گره‌های حیاتی اقتصاد سیاسی جهان به حساب آورد. شهرهای جهانی نه تنها در بخش‌های تولید و مصرف بلکه در کنترل اقتصاد سیاسی و بازتوilibداجتماعی

-
1. Thinning of urban hierarchy
 2. The shrinking of the urban network
 3. Shen Ya

۴. در سال ۲۰۱۰ استانبول به عنوان پایتخت فرهنگی اروپا شناخته شده است.

5. Hub

۱۰۹ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

نیز به شکل فضاهای بنیادین جغرافیایی ظاهر می‌شوند (جوان و عبدالله‌ی، ۱۳۸۵: ۹۲). جهانی شدن می‌تواند توانایی‌های دولت ملی را برای کنترل آنچه در محدوده قلمروش اتفاق می‌افتد، کاهش دهد (حافظ نیا و دیگران، ۱۳۸۵، ۱: ۱). در چنین فضای جدید جغرافیایی، تحقیق پیرامون شکل و سازمان‌بندی جدید سیستم‌های شهری بسیار ضروری است. چراکه شهرهای تشکیل‌دهنده این سیستم جدید، نقش‌پذیری و عملکردشان، متأثر از مولفه‌های جهانی شدن خواهد بود. این که دریابیم، ساختار شبکه شهری جهان از چه شکلی خارج و به چه شکلی درآمده است یا گره‌های^۱ اصلی سیستم، چگونه و چرا جابجا شده‌اند، به ما کمک خواهد کرد تا جایگاه شهرهای اصلی کشورمان را از منظر ایفا نیافر ن نقش در این شبکه شهری جدید بهتر بشناسیم.

سوال اساسی که در این مقاله با آن رو برو هستیم این است که آیا فرایند جهانی شدن توانسته است سیستم و شبکه شهری جهان را دچار تغییر نماید و سازمان‌یابی جدیدی را به وجود آورد؟ بنابراین قصد داریم تا با رویکرد تحلیل سیستمی و بررسی اسناد و ادبیات علمی در دسترس، پاسخ مناسبی برای آن بیابیم.

۲- پیشنه تحقیق

تحقیق پیرامون سیستم‌های شهری یا طبقه‌بندی شهرها بر اساس نقش و کارکردی که دارند، تاریخی بیش از ۱۵۰ سال در ادبیات علمی مربوط به این رشته دارد. بررسی‌های اولیه و نظام یافته از سیستم‌های شهری شاید برای اولین بار در سال ۱۸۴۰ میلادی توسط یک کمیته انگلیسی انجام شد که شهرها را از نظر کیفیت سلامت زیست، به ترتیب زیر طبقه‌بندی نمود (شکوئی، ۱۳۷۳: ۳۳۲).

1. Nods

۱۱۰ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

۱. مادر شهرها؛ ۲. مرکز تولیدات کارخانه‌ای؛ ۳. بنادر پر جمعیت؛ ۴. مرکز بزرگ چشممه‌های معدنی ۵. دیگر شهرهای داخلی.

در مطالعه‌ای دیگر در سال ۱۹۲۱ اوروسو^۱ طبقه‌بندی دیگری را از سیستم‌های شهری ارائه داد که در آن شهرها به شش طبقه اداری – سیاسی، فرهنگی، تولیدی، ارتباطی و گذران اوقات فراغت تقسیم‌بندی می‌شدند (شکوئی، ۱۳۷۳: ۳۳۳).

به قول شکوئی (۱۳۷۳) از دیگر مطالعاتی که به طور سنتی از تحلیل سیستم‌های شهری انجام شده است، می‌توان به تحقیقات ثوراندیک^۲ در سال ۱۹۳۸، مطالعات هوج^۳ در سال ۱۹۶۸ و تحقیق اس ال بورن^۴ در سال ۱۹۷۵ اشاره نمود. در مورد آخر، سیستم‌های شهری به سه سطح تقسیم‌بندی شده‌اند که عبارتند از (شکوئی، ۱۳۷۳: ۳۳۵)؛ سیستم‌های ملی ب) سیستم‌های ناحیه ای ج) سیستم‌های محلی یا سیستم‌های شهری روزانه.

آنچه مسلم است این است که مطالعات سنتی از سیستم‌های شهری، بیشتر بر مولفه‌هایی چون میزان جمعیت، موقعیت جغرافیایی، کیفیت توسعهٔ فیزیکی، پایه‌های اقتصادی و مواردی از این دست استوار بوده‌اند و توجهی به عوامل همگرایی و یکپارچه شدن اقتصادهای ملی به اقتصاد بین‌المللی از طریق تجارت، سرمایه گذاری مستقیم خارجی، تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات و مهاجرت نیروی کار در سطح فرامللی نداشتند.

ریشهٔ ادبیات مرتبط با تأثیر فرایند جهانی شدن در سازمان‌بندی و تغییر سیستم‌های شهری را باید در تاریخچهٔ مفهوم «جهانی شدن» به ویژه «جهانی شدن اقتصاد» جستجو نمود. برخی معتقدند که جهانی شدن حداقل ۲۰۰۰ سال قدمت دارد و

1. Aurosseau

2. Thorrandick

3. Hodg

4. L.S. Born

دنیای غرب تنها نقش بسیار کوچکی در این مورد بازی نموده است، در نتیجه مفهوم عمومی و فرآگیر جهانی شدن مساوی با غربی سازی را رد می‌کنند. برخی دیگر فضای بعد از جنگ جهانی اول را نقطه آغازین جهانی شدن می‌دانند. چون که در آن زمان یک سرعت بی‌نظیر در فرایند تغییر و دگرگونی به وجود آمد که فریدمن از آن به عنوان «Turbo – Charged» یاد می‌کند. دیگر پژوهشگران بر وقایع بعد از جنگ جهانی دوم متمرکز شده‌اند، چرا که در بعد از جنگ جهانی دوم، جهانی شدن اقتصادی به وسیله نقش موفق آزادسازی تجاری تحت لوای سازمان گات^۱، تسریع بخشیده شد(Dreher et al ، ۲۰۰۸ : ۶).

به قول مانفرد (۲۰۰۳) جهانی شدن معاصر، می‌تواند ریشه در کنفرانس «نظم اقتصاد بین المللی» داشته باشد که بعد از جنگ دوم جهانی به ریاست آمریکا و انگلستان در شهر برتون وودز^۲ نیوانگلند برگزار شد. در این کنفرانس، کشورهای عضو، به منظور دستیابی به یک پایین‌دی جدی به تجارت گسترده بین‌المللی، توافق کردند تا نقش سازنده‌ای را در مورد اقدامات اقتصادی در سطح بین‌المللی برعهده گیرند. همچنین آنها پذیرفتند که یک نظام تبدیل ارزی پایدار را به وجود آورند که بر طبق آن پول هر کشوری با مقدار مشخصی از طلا که با دلار آمریکا قیمت‌گذاری می‌شد، ارزش گذاری شود(Manfred ۲۰۰۳: ۳۸). همچنین در آن کنفرانس، اساس نه سه سازمان اقتصادی در سطح بین‌المللی پایه گذاری شد. این سازمان‌ها عبارتند از:

1. General Agreement on Tariffs and Trade

2. Bertton Woods

۱. صندوق بین المللی پول؛

۲. بانک بین المللی بازسازی و توسعه که بعد به بانک جهانی تغییر نام داد؛

۳. سازمان گات که بعد به سازمان تجارت جهانی تغییر نام داد.

به قول مانفرد (۲۰۰۳) ابعاد اقتصادی جهانی شدن موجب شد تا کارکردهای فراملی شرکت‌های چندملیتی به تقسیم بندی جدید عرصه کار بین المللی و نیز انتقال بخش‌های تولیدی از اقتصادهای توسعه‌یافته به اقتصادهای در حال توسعه منجر شود. گسترش دامنه بازار شرکت‌های چند ملیتی باعث رشد فراگیر خدمات تولیدی از جمله شرکت‌های مالی، قانونی، مشاوره‌ای، حسابداری و تبلیغاتی شد. تولیدات شرکت‌های چندملیتی اگرچه در سازماندهی اقتصادهای ملی در سراسر جهان حائز اهمیت هستند، ولی جهانی شدن در حوزه امور مالیاتی و ایجاد جریانات آزاد کننده سرمایه، [مهم ترین عامل در تغییر نقش شهرها در سیستم‌های شهری جهان بوده است] (برک پور و اسدی، ۱۳۸۸: ۴۸).

به دنبال این تحولات جدید، مطالعاتی نیز در حوزه سیستم‌های شهری متاثر از آن انجام شده‌اند که ادبیات جدیدی را در این زمینه تولید کرده است. به عبارت بهتر، جهانی شدن، جهت‌گیری تفکرات و مباحث مربوط به نقش و جایگاه شهرها در سیستم‌های شهری بین المللی را تغییر داده است. ادبیات اخیر مفروض می‌دارد که سرنوشت و تقدير شهرها و ساکنین آنها به طور فزاینده‌ای به موقعیت آنها در Alderson and Beckfield (۲۰۰۷: ۲۱).

صرف‌نظر از مطالعات سنتی که عموماً نتایج آنها حداکثر به تحلیل سیستم‌های شهری در سطح ملی می‌پردازند، آن دسته مطالعاتی که توسط هایمر، فریدمن، ساسن، آلدرسون و بکفیلد انجام شده‌اند، موید این موضوع هستند که فرایند جهانی شدن، تغییرات بسیار ملموسی را بر سازمان‌بندی سیستم‌های شهری جهان داشته است. به گونه‌ای که این سازمان‌بندی طی سالهای بعد از ۱۹۷۲ از تقسیم‌بندی

- تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان ۱۱۳ -

دوگانه «مرکز_پیرامون» استفان هایمر^۱ (۱۹۷۲) تغییر شکل داده و به سازمان بندی سهگانه فریدمن^۲ (۱۹۸۵) و ساسن^۳ (۱۹۹۱) مبنی بر شهرهای جهانی،^۴ شهرهای نیمهجهانی^۵ و شهرهای غیرجهانی^۶ رسیده است که در واقع نوعی تقسیم بندی بسیار نظام مند و متکی بر سلسله مراتب شهری جهانی از بالا به پایین می باشد. نتایج تحقیقات آلدرسون^۷ و بکفیلد^۸ نشان داد که تغییرات دیگری در ساختار سیستم‌های شهری جهان به وجود آمده است که سلسله مراتب از بالا به پایین فریدمن را در هم می‌ریزد و مولید ظهور گره‌های جدید با نقش آفرینی جدید در سیستم شهری جهان است که نشان می‌دهد قدرت و موقعیت سیاسی اجتماعی شهرهای جهانی از منظر رسیدن به نقطه تمرکز، از چهار ویژگی واگرایی یا گرایشات بیرونی سیستم (واگرایی)،^۹ همچواری یا مجازور حداقل فاصله یک شهر با سایر شهرها در سیستم شهری (همچواری)،^{۱۰} همپیوندی یا پیوندهای احتمالی بین یک شهر با سایر شهرها در سیستم شهری (همپیوندی)^{۱۱} و همگرایی یا میزان گرایشات داخلی یک شهر از سایر شهرها در سیستم شهری (همگرایی)^{۱۲}

1. Hymer

2 . Friedman

3. Sassen

4. Global City

5. sub-global Cities

6. Non-global Cities

7. آرتور آلدرسون استاد جامعه شناسی در دانشگاه ایندیانای آمریکا.

8. جیسون بگفیلد استادیار جامعه شناسی در دانشگاه شیکاگو.

9. outdegree

10. closeness

11. betweenness

12. indegree

۱۱۴ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

است) Alderson and Beckfield ۲۰۰۷؛ Alderson and Beckfield ۲۰۰۴؛ Friedmann ۱۹۸۵، Sassen ۱۹۹۱؛ Tuna and Weepsep^۱.

با اتكا به تفسیر موضوعی فوق، مقاله حاضر قصد دارد تا با مرور و بررسی مطالعات انجام شده توسط محققین مورد اشاره، فرایند تغییر در سازمان بندي شبکه و سیستم های شهری جهان را به طور مستند و با روش سیستمی تحلیل نماید.

۳- روش تحقیق

روش کار این مقاله روش تحلیل سیستمی است. تلاش می شود تا با تجزیه و تحلیل متون دانشمندانی (همانند استفان هایمر، جان فریدمن، ساسکیا ساسن، پیتر تیلور، آرتور آلدرسون و جیسون بکفیلد) که جزء شناخته شده ترین پژوهشگران حوزه سیستم های شهری و شبکه شهری جهان محسوب می شوند، به طور سیستماتیک یافته های ایشان در زمینه سیستم های شهری را تحلیل نماییم. در نهایت تلاش داریم تا با همین رویکرد، تأثیرپذیری سیستم های شهری از مولفه های جهانی شدن و سازمان بندي جدید سیستم های شهری متأثر از آن را مورد شناسایی قرار دهیم.

۴- مباحث نظری

۱- مفهوم سیستم های شهری و شبکه شهری جهان

سیستم شهری عبارت از مجموعه ای از سکونتگاه های (شهرها) به هم پیوسته و وابسته که ساختار نظام سکونتگاهی (شهری) یک ناحیه، منطقه، کشور یا جهان را تشکل می دهد. آنچه که از این جمله در ذهن متبار می شود این است که مجموعه سکونتگاه های تشکیل دهنده یک سیستم شهری، دارای تعاملات متعدد و متنوعی

۱. تونا کوک عضو هیئت علمی گروه معماری، شهرنشینی و برنامه ریزی در دانشگاه لوین بلژیک و فن ویپ سپ، عضو هیئت علمی گروه علوم زمین دانشگاه اوترخت هلند است.

۱۱۵ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

هستند که در یک فضای جغرافیایی معین سازمان می‌یابند. جریانات و روابطی که به این سازمان‌بندی کمک و آن را پویا می‌کند عبارتند از ایده‌ها، افکار، پول و سرمایه، نیروی کار ماهر، عوامل تولید، اطلاعات و نوآوری‌ها. بنابراین نظام شهری تنها به ساخت کالبدی و استقرار فضایی مجموعه‌ای از سکونتگاه‌ها شهری محدود نمی‌شود، بلکه جریانات، ارتباطات و تعاملاتی را در برمی‌گیرد که در بین شهرهای آن نظام، در جریان هستند. چنین نظامی، «نظام شهری باز» محسوب می‌شود که خود را مدام با تغییرات ساختاری شهرها و ارتباطات خارجی آنها انطباق می‌دهد و با محیط‌های بیرون از محدوده خود ارتباط دائم دارد (شکونی، ۱۳۷۳؛ عظیمی، ۱۳۸۱). بنابراین پویایی و بازسازمان‌یابی یک سیستم شهری و تأثیرپذیری آن از محیط‌های بیرون، نتیجه تغییرات در نوع و میزان جریانات و ارتباطات موجود بین سکونتگاه‌هاییش است.

سرآغاز شکل‌گیری سیستم‌های شهری را به یک تئوری ماتریالیستی از روابط مادی و اقتصادی بین شهرها می‌توان نسبت داد. تیلور (۲۰۰۷) جین جیکوبز^۱ و هیکس^۲ در مطالعاتی که در مورد روابط اجتماعی_ اقتصادی شهرهایی از اروپا نظری برودل^۳ و پیرنه^۴ داشته‌اند، ماهیت تئوری فوق را در شکل‌گیری روابط شهرها با یکدیگر بیان داشته‌اند.

مطالعات هیکس بر این نکته اشاره دارد که وقتی تعداد کافی از تجار و بازرگانان^۵ در جایی حضور دارند، می‌توانند اقتصاد مرکانتیلیستی را در شهر پایه-گذاری کنند (تیلور، ۲۰۰۷: ۸). بر اساس این دیدگاه وقتی تجار و بازرگانان در

1. Jain Jakobs

2. Hix

3. Brudel

4. Pyrneh

5. merchants

شهرهای مختلف حضور داشته باشد، روابط و تبادلات اقتصادی بین بنگاههای آنها، مجموعه‌ای از روابط بین شهری را ایجاد می‌کند که می‌تواند سرآغازی بر شکل-گیری سیستم‌های شهری در یک منطقه باشد. از طرف دیگر جین جیکوبز معتقد است که شهرها همیشه تمایل به برقراری روابط بازرگانی و تجاری با یکدیگر دارند. بنابراین موقعیت شهرها با مقایسه با دیگر سکونتگاه‌ها مشخص و متمایز می‌شوند، نه با اندازه‌ای که دارند. ماهیت آنها نیز متأثر از تنوع و پیچیدگی اقتصادهایی خواهد بود که دارند(تیلور، ۲۰۰۷: ۹). تیلور (۲۰۰۴) جیکوبز با مطالعه وضعیت دوره استعماری و شهرهای آن دوره، معتقد است که دو گونه از استقرار شهری وجود دارد، آنایی که پویا هستند و حیات و گسترش اقتصادی را منجر می‌شوند_ کانون_ و آنایی که به طور نسبی ایستا هستند و به عنوان مشاهده‌گر یا پیرامونی محسوب می‌شوند. از منظر گسترش جغرافیایی، اقتصاد سرمایه‌داری در درون ساختارهای پیرامونی و از طریق شهرهای پویا _هسته ها _ توسعه یافته اند تا تولیدات نواحی نیمه پیرامونی را برای درآمد اقتصادی خویش مورد استفاده قرار دهند (تیلور، ۲۰۰۴ : ۴۳).

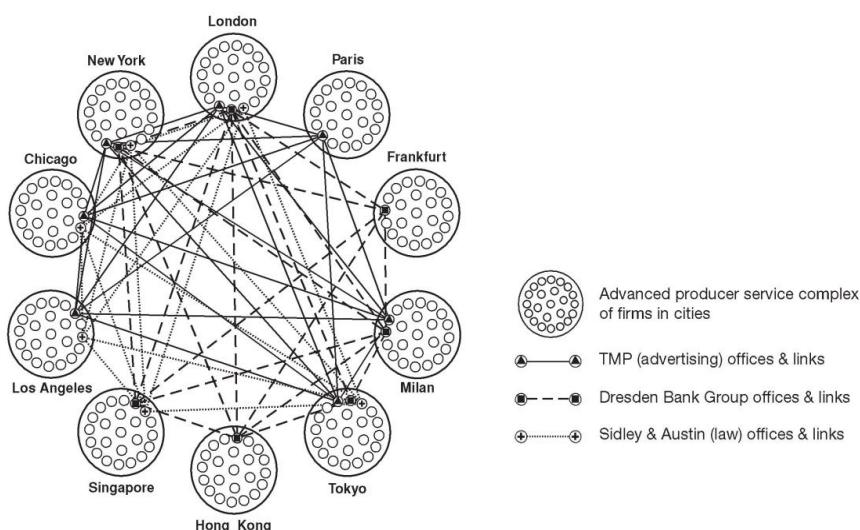
تیلور (۲۰۰۴) معتقد است که سازمان‌بندی، یک فرآیند است و شهرها و شبکه-هایشان به طور مداوم در حال بازساخت هستند، در نتیجه شکل‌گیری شبکه شهری جهان را به شناخت ویژه از بنگاههای اقتصادی جهانی مرتبط می‌داند چون این بنگاهها اقتصادی هستند که شبکه شهری جهان را به وجود می‌آورند. [از نگاه وی شهرهای پویای مد نظر جیکوبز]، جزئی از فرایند خلاقالانه ساخت شبکه‌های شهری محسوب می‌شوند(تیلور، ۲۰۰۴ : ۵۶). در این شبکه جهانی، هریک از شهرهای جهانی دارای موقعیت و وضعیت مشخصی خواهد بود که به عملکرد بنگاههای متتمرکز در آنها باز می‌گردد. با این دیدگاه، تیلور معتقد است که بنگاه‌ها به چهار دسته اصلی تقسیم‌بندی می‌شوند و حاصل این تقسیم بندی شبکه شهری جهان را شکل می‌دهد(تیلور، ۲۰۰۴ : ۵۸).

۱۱۷ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

۱. بنگاه‌هایی که ساخت بازارگانی دارند و صدور خدمات آنها به بازارهای محلی شهر محدود می‌شود؛
 ۲. شهرهایی که شبکه‌های محلی آنها در سطوح سیاسی، اقتصادی و نهادی در بعد از سال‌های ۱۹۸۰ عملکرد جهانی پیدا نمودند و ساختار خدماتی جهانی به خود گرفتند؛
 ۳. شهرهایی با ساختار خدمات حرفه‌ای ویژه و چندگانه؛
 ۴. دولت - شهرهای جهانی.
- شبکه‌ای که این شهرها در سطح جهانی تشکیل می‌دهند را در شکل شماره ۱ نمایش داد می‌شود:

شکل شماره ۱. ساختار شبکه شهری جهان بر اساس عملکرد بنگاه‌های اقتصادی مرکز در آنها (منبع:

تیلور، ۲۰۰۴: ۳۲)

۴-۲- تأثیر پذیری سیستم های شهری از مولفه های جهانی شدن

جهانی شدن، گرایش تفکرات و مباحث مربوط به نقش و جایگاه شهرها را در سیستم های شهری جهانی تغییر داده و ادبیات مربوط به آن را جدید کرده است. ادبیات اخیر بیان می دارد که سرنوشت و تقدیر شهرها و ساکنین آنها به طور فزاینده ای به موقعیت آنها در جریانات سرمایه و تجارت بین المللی گره خورده است (Alderson and Beckfield ، ۲۰۰۷ ، ۲۱ : ۲۱).

طی سال های بعد از ۱۹۸۰ عباراتی مثل سلسله مراتب شهری_جهانی یا شهر_جهانی به ویژه از سوی جان فریدمن (۱۹۸۵) و ساسکیا ساسن (۱۹۹۱) مطرح شده اند. به قول تیلور و همکاران (۲۰۰۷)، برداشتی که از این عبارات می شود این است که تنها تعداد محدودی از شهرها دارای عملکرد جهانی هستند و با یک سلسله مراتبی از چند شهر جهانی^۱، تعدادی شهر نیمه جهانی^۲ و شهرهای غیرجهانی^۳ روبرو هستیم.

فریدمن و ساسن معتقدند که جهانی شدن در حال تولید یک جغرافیای جدید از مرکز _ پیرامون است که تقسیم بندی قدیمی بین کشورهای ثروتمند پیشرفته غرب و فقیر توسعه نیافته شرق (مفهوم جغرافیایی شمال _ جنوب) را قطع و خاتمه یافته قلمداد می کند (Friedmann ، 1985 ؛ Sassen ، 2002). پیشتر از این، هایمر در سال (۱۹۷۲) مطالعه ای را در مورد شرکت های چند ملیتی انجام داده است. او در این مطالعه نتیجه می گیرد که در آینده، فرایند اقتصاد جهانی به سمت چند ملیتی کردن شهرهای جهان گام خواهد برداشت (Alderson and Beckfield ، ۲۰۰۴ : ۸۱۵). هایمر پیش بینی کرده بود که ساختار سیستم شهری جهان به طور فزاینده ای با ساختار سیستم جهانی سازگار خواهد بود. به این ترتیب که هسته ها یا مراکز،

1. Global City

2. sub-global Cities

3. Non-global Cities

۱۱۹ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

بیش از پیش خود را رشد خواهند داد و مناطق پیرامونی، شهرهای پیرامون را (Alderson and Beckfield، ۲۰۰۷: ۲۲).

فریدمن (۱۹۸۵) این سیستم‌های جدید را یک نویانیه فضایی^۱ یا شکل ظاهری از تقسیم‌بندی بین‌المللی جدید از نیروی کار می‌داند. او برای تأیید این ایده، هفت فرضیه به هم پیوسته را بیان می‌کند که عبارتند از:

۱. مادامی که شهرها پدیده‌های سیاسی و اجتماعی محسوب می‌شوند، متغیر اقتصاد مهمترین متغیر به شمار می‌آید. بنابراین همگرایی در اقتصاد جهانی و نقش و عملکردی که شهرها در تقسیم‌بندی فضایی جدید نیروی کار خواهند داشت دو عامل موثر در هرگونه تغییر در ساخت سیستم‌های شهری محسوب می‌شوند.
- تغییر در عملکرد شهرها به ویژه در نقش مادرشهرها در سیستم جهانی، متأثر از موارد زیر است:

- جهت و حجم انتقال سرمایه؛
- تقسیم فضایی عملکردهای مالی، مدیریتی و تولیدی؛
- ساختار شعلی فعالیت‌های پایه‌ای اقتصادی.

این موضوع را ساسن (۱۹۹۱) با عنوان چرخش سرمایه و شکل‌گیری بازار کار، تبیین می‌کند و معتقد است که از یک طرف یک استاندارد سازی وسیع جهانی از مصرف کالا و به منظور ایجاد تفاوت در انعطاف و تولیدات بازارهای جهانی وجود دارد و از طرف دیگر در این فضای اقتصادی همگن، تقسیم‌بندی فعالیت‌های اقتصادی در بازتولید منابع نیروی کار و بازار کار، با یکدیگر تشریک مساعی دارند (Sassen، ۱۹۹۱: ۳۳).

1. spatial manifestation

۱۲۰ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

۲. در فرآیند سازمان‌بندی فضایی و مفصل‌بندی^۱ جدید از نیروی کار، شهرهای اصلی به عنوان «نقاط بنیادین»^۲ شناخته می‌شوند. این شهرهای کلیدی یا نقاط بنیادین را می‌توان «شهرهای جهانی»^۳ نامید.

سازن معتقد است که در جذب سرمایه‌های در گردش و کنترل عملکرد اقتصاد جهانی، چند شهر می‌توانند به عنوان نقاط بنیادین یا شهر جهانی، موقعیت خود را بازیابند که عبارتند از نیویورک، لندن و توکیو. او برای این منظور ادامه می‌دهد که مهاجرت‌های عمده به سمت کشورهای آمریکا، انگلستان و ژاپن خواهد بود، چون این کشورها از نظر تاریخی، نظامی و سیاسی ریشه دار هستند (Sassen, ۱۹۹۱: ۳۲).

۳. عملکرد جهانی کنترل و نظارت در شهرهای جهانی مستقیماً به ساختار و پویایی بخش‌های تولیدی و اشتغال آنها برمی‌گردد.

۴. شهرهای جهانی، شهرهایی بزرگ و عظیمی برای تمرکز و همگرایی سرمایه-های جهانی به شمار می‌آیند.

۵. شهرهای جهانی به عنوان مقصد مهاجرت‌ها در سطوح ملی و بین‌المللی شناخته می‌شوند.

۶. ساخت شهرهای جهانی خود نشانی از وجود نظام کاپیتالیزم اقتصادی به ویژه در قطب‌بندی فضایی است.

۷. رشد شهرهای جهانی هزینه‌های اجتماعی دولت‌ها را افزایش می‌دهد. با این فرضیات، فریدمن (۱۹۸۵) کشورهای جهان را به سه سطح تقسیم بندی می‌کند که عبارتند از: «کشورهای مرکز»^۴، «کشورهای نیمه پیرامونی»^۵ و «

-
1. articulation
 2. basic points
 3. Global Cities
 4. core countries
 5. semi-periphery countries

۱۲۱ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

کشورهای پیرامون^۱. شکل شماره (۲) چگونگی این تقسیم بندی را نمایش می‌دهد. بنابراین شهرهای جهانی فقط در کشورهای مرکزی و نیمه پیرامونی یافت می‌شوند. فریدمن زیر سیستم‌های جهانی _ منطقه‌ای را نیز به صورت زیر تقسیم بندی می‌کند که عبارتند از:

۱. زیر سیستم جهانی آسیا شامل توکیو و سنگاپور؛
۲. زیر سیستم جهانی آمریکا شامل شهرهای اصلی و مرکزی نیویورک، شیکاگو و لس آنجلس؛

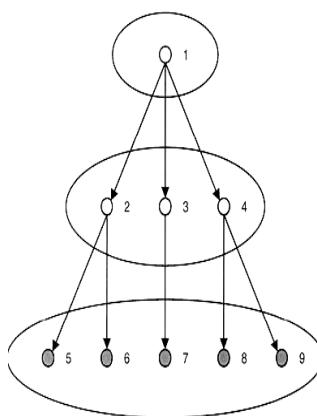
۳. زیر سیستم جهانی اروپا شامل لندن، پاریس و دره راین. اساس این تقسیم بندی بر حمل و نقل و ارتباطات و محدوده شبکه خطوط هوایی استوار است. جدول شماره (۱) سلسله مراتب شهر جهان را بر اساس فرضیات هفتگانه فریدمن نمایش می‌دهد.

۱. periphery countries

جدول شماره ۱. سلسله مراتب شهری جهان بر اساس فرضیات هنگانه فریدمن منبع: Friedmann 1985.

شهرهای کشورهای نیمه پیرامونی		شهرهای کشورهای مرکزی	
شهرهای درجه دو	شهرهای اصلی	شهرهای درجه دو	شهرهای اصلی
ژوهانسبورگ	سائو پائولو	بروکسل	لندن
بوینس آیرس		میلان	پاریس
ریودوژانیرو		وین	رتدام
کاراکاس		مادرید	فرانکفورت
مکزیکو سیتی		تورنتو	зорیخ
هونگ کونگ		میامی	نیویورک
تاپه		هوستون	شیکاگو
مانیل		سن فرانسیسکو	لس آنجلس
بانکوک		سیدنی	توکیو
سئول			

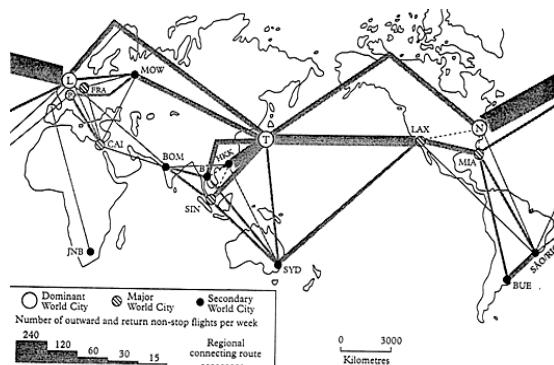
شکل شماره ۲. تقسیم بندی سه گانه فریدمن از کشورهای جهان منبع: Friedmann 1985.

اشکال شماره (۳) و (۴) نحوه ارتباط بین شهرهای اصلی تشکیل دهنده شبکه شهری جهان بر اساس حمل و نقل و شبکه خطوط هوایی نمایش می‌دهند.

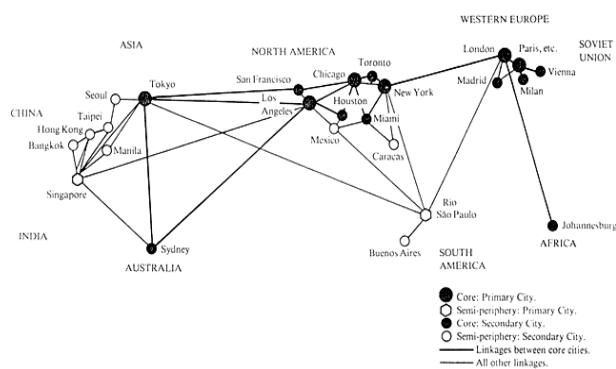
۱۲۳ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

شکل شماره ۳: نحوه ارتباط بین شهرهای موجود در شبکه شهری جهان

منبع: Friedmann, 1985.

شکل شماره ۴: نحوه ارتباط بین شهرهای موجود در شبکه شهری جهان

منبع: Friedmann, 1985.

تقسیم‌بندی نهایی فریدمن از شبکه جهانی شهرها بر اساس عملکرد مورد انتظار آنها را در جدول شماره (۲) نشان داده می‌شود:

Sour Friedmann 1985:24

جدول شماره ۲: سازمان بندی فریدمن از ۳۰ شهر جهانی

شهرهای مهم منطقه‌ای	شهرهای مهم و تأثیرگذار ملی	شهرهای فراملی با شرکت‌های چندملیتی	شهرهای مالی جهان
اوزاکا - کوبه (منطقه کاسایی در ژاپن)، سن فرانسیسکو	پاریس	میامی (دریایی کارائیب و آمریکای لاتین)	لندن
سیاتل، هوستون	زوریخ	لوس آنجلس	نیویورک
شیکاگو، بوسٹون	مادرید	فرانکفورت	توکیو
ونکوور، تورنتو	مکزیکوستیتی	آمستردام	
مونترال، هونگ کونگ	سانپائولو	سنگاپور	
مانیل، بارسلونا	ستول		
مونیخ، دوسلدورف	سیدنی		

همانگونه که از شکل ۱ و جدول ۲ بر می‌آید، تقسیم‌بندی فریدمن بر یک گروه‌بندی سلسله مراتبی از بالا به پایین استوار است. در این تحلیل، نقش شهرها و میزان تأثیرگذاری آنها، از سطوح بین‌المللی تا سطوح منطقه‌ای تقسیم‌بندی شده است. سه شهر جهانی لندن، نیویورک و توکیو، نقش فرماندهی و رأس هرم سلسله مراتبی را به خود اختصاص داده اند. برخی دیگر نظیر فرانکفورت و لس آنجلس از نقش جهانی - منطقه‌ای برخوردارند و دارای نقش بین‌المللی در منطقه قاره‌ای خود هستند. به همین ترتیب سطوح سیستم و نقش شهرها به سطوح ملی و منطقه گرایش می‌یابد.

این تحلیل سیستمی هر می‌شکل در تحقیقات بیوراستوک^۱ و همکاران (۱۹۹۹) نیز مورد تایید قرار می‌گیرد که نتایج آن با نتایج مطالعات فریدمن تا حدودی

1. Beaverstock

۱۲۵ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

متفاوت است. جدول شماره (۳) تقسیم بندی ایشان را نمایش می‌دهد که به لحاظ سیستمی، مفاهیم مترتب بر مطالعات فریدمن را می‌توان بر این نیز منطبق دانست.

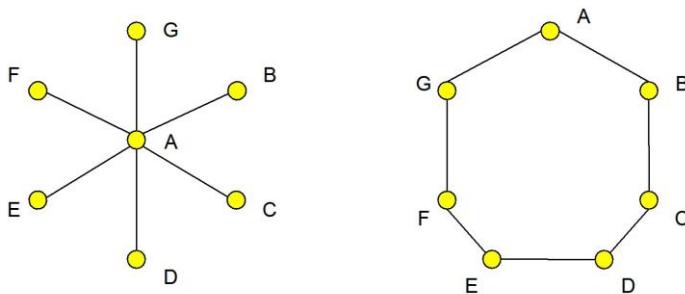
Sours :Beaverstock,1999.

جدول شماره ۳ . سازمان بندی یوراستوک از ۵۷ شهر جهانی

شهرهای جهانی گاما	شهرهای جهانی بتا	شهرهای جهانی آلفا
A = آمستردام، بستن، کاراکاس، دلاس، دوسلدرف، جنوا، هوستون، جاکارتا، ژوهانسبورگ، ملبورن، اوساکا، پراگ، سانتاگو، تایپه، واشنگتن	A = سن فرانسیسکو، سیدنی، زوریخ، تورنتو B = برکسل، سانچاپلولو، مکزیکوستی، مادرید	= لندن، نیویورک ، توکیو پاریس = شیکاگو، فرانکفورت، لس آنجلس، هنگ کنگ، میلان
B = بانکوک، پکن، رم، استکهلم، ورشو، آتلانتا، بارسلونا، برلین، بویش آیرس، کپنهاگ، بوداپست، هامبورگ، استانبول، کوالالامپور، مانیل، میامی، مینیاپولیس، مونتریال، شانگهای، مونیخ	C = مسکو، سئول	و سنگاپور

یکی از مطالعاتی که سطوح ارتباط شهرهای جهان از نقطه نظر روابط و تعاملات اجتماعی و اقتصادی بین شرکت‌های چند ملیتی بزرگ مستقر در خود و پیرامون را نشان می‌دهد، مطالعه‌ای است که توسط آرتور آلدروسون و جیسون بکفیلد طی سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ در سطح ۳۰۲۳ شهر دنیا انجام شده است. همانطور که در ادبیات تحقیق نیز بیان شد، قدرت و موقعیت سیاسی اجتماعی شهرهای جهانی از منظر رسیدن به نقطه مرکز، از چهار ویژگی واگرایی، همچواری، همپیوندی و همگرایی تبعیت می‌کند. ارزیابی میزان مرکزیت نقاط شهری متأثر از ویژگی‌های فوق نشان داده است که الگو و مدل ارتباطی این شهرها از نظر سیستمی به دو صورت ترسیم می‌شود: الگو ستاره‌ای و الگوی دایره‌ای(شکل شماره ۵).

شکل شماره ۵. سیستم های شهری جهان بر اساس الگوی ستاره ای و دایره ای از آلدرونسون و بکفیلد

شکل ستاره ای

شکل دایره ای

در این مطالعه، فرضیات هفتگانه فریدمن در تعیین سلسله مراتب جهانی شهرها در هم خلاصه شده، اما مفهوم آنها نگه داشته شده است و در نهایت سه فرضیه طرح ریزی شده است.

این سه فرض عبارتند از:

۱. چگونه سلسله مراتب شهری جهان به طور عمده‌ای در عصر جهانی شدن تغییر کرده است؟

۲. آیا قدرت و موقعیت شهرها در سیستم شهرهای جهان به سمت تمرکز رشد داشته است؟

۳. آیا سیستم شهری متأثر از فرایند جهانی شدن، توانسته است نابرابری جهانی مندرج در الگوهای قبلی را قطع کند؟ (Alderson and Beckfield, 2007: 25)

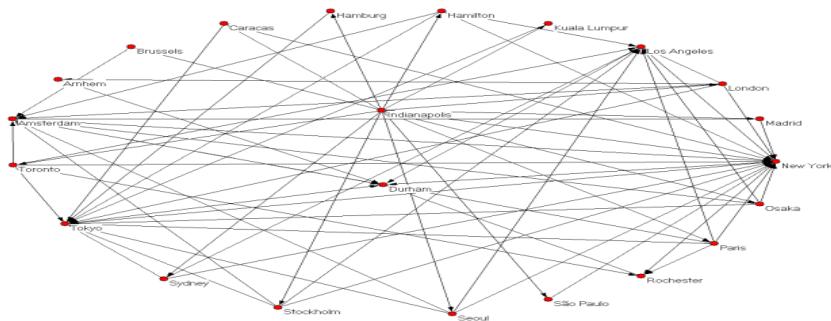
در این ارزیابی از روش‌های آماری آزمون اسپرمن و رگرسیون استفاده شده است. مجموع داده‌های به کار رفته در این تحقیق عبارتند از: Alderson and Beckfield (۲۰۰۷)، Alderson and Beckfield (۲۰۰۴)

۱۲۷ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

۱. روابط کلیدی بین ۲۰۰۰ شرکت‌های چندملیتی مستقر در شهرهای بزرگ دنیا با یکدیگر در ۵۰۰ حوزه فعالیتی متفاوت؛
۲. نقاط تمرکز اصلی و شاخمهای جهانی شرکت‌های چندملیتی؛
۳. نقاط همپیوندی که شهرها را با نقاط اصلی تمرکز شرکتهای چندملیتی و پیرامون آنها مرتبط می‌کنند؛
۴. داده‌هایی که گره‌های ارتباطی چندگانه بین دو شهر را نشان می‌دهند؛ در شکل‌های (۶) و (۷) نحوه تعاملات و روابط چهارگانه فوق برای شهرهای ایندیاناپلیس آمریکا و دورهام نشان داده شده اند:

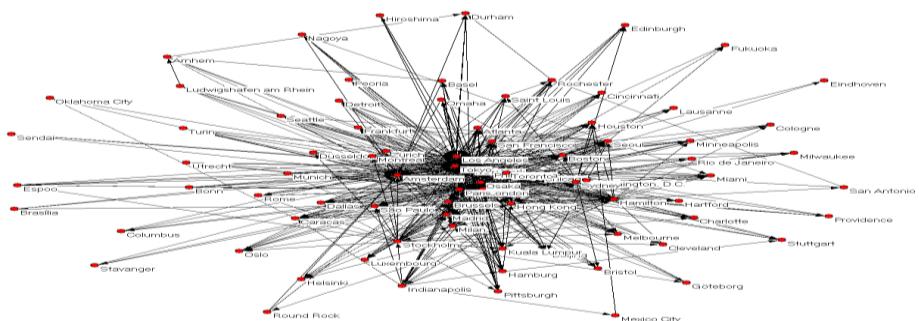
شکل شماره ۶ تعاملات و روابط بندهای ۲ و ۳ برای شهرهای ایندیاناپلیس و دورهام

Sours: Alderson and Beckfield , 2004: 840

شکل شماره ۷. تعاملات و روابط بندهای او ۲ و ۳ و ۴ برای شهرهای ایندیاناپلیس و دورهام

Sours: Alderson and Beckfield , 2004: 840

این فرآیند برای کلیه شهرهای جهانی مورد نظر تحقیق، انجام شده است. نتایجی که بر اساس آزمون فرضیات بیرون آمده‌اند به ترتیب عبارتند از:
فرض اول. چگونه سلسله مراتب شهری جهان به طور عمدی ای در عصر جهانی شدن تغییر کرده است؟

روش. محاسبه وابستگی rank-order اسپرمن بین هریک از متغیرهای موجود قدرت و موقعیت در شهرها در سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ که نتایج آن در جدول (۳) آمده است (Alderson and Beckfield, ۲۰۰۷: ۲۶).

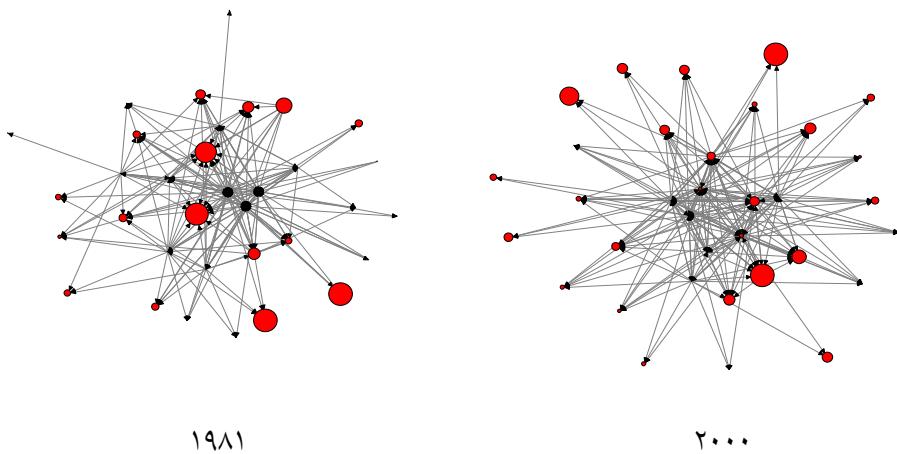
۱۲۹ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

جدول شماره ۳. درجه همبستگی آزمون اسپرمن و کوواریانس میزان قدرت و موقعیت شهرها در سیستم شهری جهان در سال ۲۰۰۰ (Alderson and Beckfield، ۲۰۰۷: ۲۶).

مقادیر کوواریانس				درجه همبستگی	ویژگی قدرت و موقعیت
۲۰۰۰	۱۹۸۱	۲۰۰۰	۱۹۸۱		
۱۳/۰۱۸	۱۰/۹۸۱	۰/۷۷۲	۰/۷۷۲	واگرایی یا گرایشات بیرونی سیستم	
۰/۰۹۵	۰/۱۰۵	۰/۵۷۰	۰/۵۷۰	همجواری یا مجدد حداقل فاصله یک شهر با سایر شهرها در سیستم شهری	
۱۲/۶۷۲	۹/۰۵۵	۰/۶۴۶	۰/۶۴۶	همپیوندی یا پیوندهای احتمالی بین یک شهر با سایر شهرها در سیستم شهری	
۵/۹۵۷	۵/۸۶۶	۰/۶۱۷	۰/۶۱۷	همگرایی یا میزان گرایشات داخلی یک شهر از سایر شهرها در سیستم شهری	

می‌توان نتیجه گرفت که تغییر قانع‌کننده و مستدلی در سلسله مراتب شهری جهان طی سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ به وجود آمده است. به عبارت بهتر روند ۲۰ ساله (۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰) حاکی از نقش فرایند جهانی شدن در شکل‌گیری سلسله مراتب شهری جدید است که ساختار آن را در شکل شماره (۸) می‌بینیم.

شکل شماره ۸. تغییر در ساختار سیستم‌های شهری جهان طی سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ (۲۷: ۲۰۰۷، Alderson and Beckfield)

فرض دوم. آیا قدرت و موقعیت شهرها در سیستم‌های شهری جهان به سمت
تمرکز رشد داشته است؟

روش. بررسی و پیگیری مداوم انحراف معیار هر یک از متغیرهای موجود قدرت
و موقعیت در شهرها در سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ در جدول (۴) آمده است (Alderson and Beckfield ۲۰۰۷: ۲۹ - ۳۰). اساس کار در این قسمت بررسی
حجم توزیع کالا و خدمات و مبادلات مالی ۲۰۰۰ موسسه بین‌المللی با ۵۰۰ حوزه
فعالیتی، است. فرض بر این است که با مطالعات فوق_فارغ از شهرهای مشخص
جهانی _ بتوان سایر شهرهای مورد بررسی را از نظر میزان تأثیر گذاری و ایفای
نقش، به دو گروه پیرامونی و نیمه_پیرامونی طبقه‌بندی نمود.

۱۳۱ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

جدول شماره ۴. مقادیر رگرسیون از میزان مرکزیت در شبکه جهانی برای ویژگی های واگرایی، همچوینی، همپیوندی و همگرایی در سال ۲۰۰۰ (۳۱، Alderson and Beckfield)

شاخص	مقادیر گرایش به واگرایی	مقادیر گرایش به همچوینی	مقادیر گرایش به همپیوندی	مقادیر گرایش به همگرایی
نیمه پیرامونی	*** - ۳۰۲/۹۳۸ (- ۷/۲۳)	*** - ۳۳۹/۱۲۰ (- ۴/۹۲)	*** - ۳۶۹/۴۷۳ (- ۴/۹۹)	*** - ۶۰۴/۳۱۴ (- ۶/۹۸)
پیرامونی	*** - ۵۱۰/۰۳۰ (- ۱۲/۱۰)	*** - ۵۱۶/۲۸۴ (- ۸/۵۳)	*** - ۶۵۳/۶۲۷ (- ۱۰/۰۶)	*** - ۸۳۸/۴۰۳ (- ۱۱/۰۴)
جمعیت ($10 \log$)	*** ۳۴۱/۱۲۴ (۱۹/۰۲)	*** ۶۳۶/۷۷۷ (۲۴/۷۲)	*** ۷۵۸/۳۲۰ (۲۷/۴۳)	*** ۱۰۸۷/۸۲۴ (۳۳/۶۶)
ضریب ثابت نهایی	*** - ۱۳۳۹/۹۲ (- ۱۶/۶۶)	*** - ۹۹۰/۴۴۴ (۸/۶۲)	*** - ۲۹۲۵/۸۷ (- ۲۳/۷۲)	*** - ۳۵۵۷/۳۴ (- ۲۴/۷۹)
شدت همبستگی (r ²)	۰/۱۱۰	۰/۱۷۴	۰/۲۱۰	۰/۲۸۲

اعداد داخل پرانتز = مقادیر آزمون t

() **p < /01 *** p < /001 *p < /05 آزمون دوره بازگشت

() + p < /05 آزمون دو دامنه ای استاندارد، هنگامی که نتایج با آزمون دوره بازگشت متفاوت هستند + p < /05

+ + + p < /001

نتایج آزمون های فوق نشان می دهند که عامل جمعیت، نقش فوق العاده زیادی در هر چهار ویژگی دارد. شهرهای بزرگ تر در مقایسه با شهرهای کوچک تر، از نظر «واگرایی، همچوینی و همپیوندی» تمایل به قرارگیری در رتبه های بالاتر را دارند. گرایش به سمت رتبه بالاتر در نزد سه ویژگی فوق، بیشتر از ویژگی «همگرایی» می باشد. همچنین می توان نتیجه گرفت که عوامل قدرتزا و موقعیت-

۱۳۲ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

آور فقط در تعداد کمی از شهرهای جهانی به طور فزاینده‌ای متمرکز شده اند که عبارتند از نیویورک، لندن، پاریس و توکیو (Alderson and Beckfield ، ۲۰۰۴ : ۸۴۷). این به این معنی است که در بعد از سالهای ۱۹۸۶، شهر پاریس به عنوان یک شهر اصلی جهانی به تقسیم بندی پیشین فریدمن و ساسن (لندن، توکیو و نیویورک) اضافه می‌شود.

فرض سوم. آیا سیستم شهری متأثر از جهانی شدن توانسته است نابرابری جهانی مندرج در الگوهای قبلی را تعدیل کند؟

روش بررسی و ارزیابی یک سری از شروط تغییر و محاسبه رگرسیون به منظور مشخص نمودن میزان هماهنگی و همکاری وضعیت سیستم جهانی در سال‌های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ که نتایج آن در جدول(۵) و شکل‌های شماره ۹ و ۱۰ آمده است (Alderson and Beckfield ، ۲۰۰۴ : ۸۴۳ - ۸۴۴-۸۴۵). این آزمون بیشتر برای شهرهای کشورهای پیرامونی مدنظر فریدمن انجام شده است.

- تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان ۱۳۳

جدول شماره ۵ سنجش مقادیر رگرسیون از برخورداری از موقعیت جهانی برای تعیین درجه مرکزیت در شبکه شهری جهان در سال ۲۰۰۰ (Alderson and Beckfield، 2004: 844)

شاخص	مقادیر گرایش به پیرامون	مقادیر گرایش با موقعیت بالا	شهرهای با موقعیت پایین	مقادیر گرایش به قرار گیری در رده های منزوی	مقادیر گرایش به
					قرار گیری در رده های بسیار بالا
نیمه پیرامونی	*** /۰۷۳ (- ۵/۵۴)	/۴۹۳ (- ۱/۸۱)	/۲۲۵ (- ۱/۳۹)	* / ۲۸۲ (- ۲/۹۹)++	مقادیر گرایش به قرار گیری در گروه های ویژه
پیرامونی	*** /۰۱۲ (- ۶/۷۵)	/۵۰۹ (- ۲/۱۳)+	/۱۲۲ (- ۱/۹۵)	* / ۳۸۶ (- ۳/۰۸)++	مقادیر گرایش به قرار گیری در رده های بسیار بالا
جمعیت (۱۰ log)	*** ۱/۶۸۹ (۱۲/۳۳)	۷/۱۵۹ (۹/۷۴)++	۲/۱۸۷ (۲/۵۹)+	*** ۴ / ۲۵۲ (۹/۰۲)	مقادیر گرایش به قرار گیری در رده های منزوی
شدت همبستگی (r2)	۰ / ۳۴۷	۰ / ۱۸۰	۰ / ۰۳۵	۰ / ۱۰۹	مقادیر گرایش به قرار گیری در رده های منزوی

اعداد داخل پرانتز = مقادیر آزمون t

(***p < /01 *** p < /001 **p < /05) آزمون دوره بازگشت

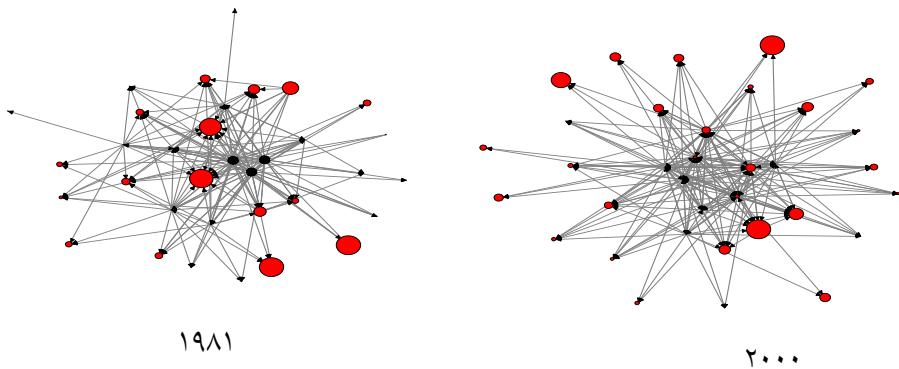
(+ + p < /05) آزمون دو دامنه ای استاندارد، هنگامی که نتایج با آزمون دوره بازگشت متفاوت هستند (+ +)

< /01 + + + p < /001

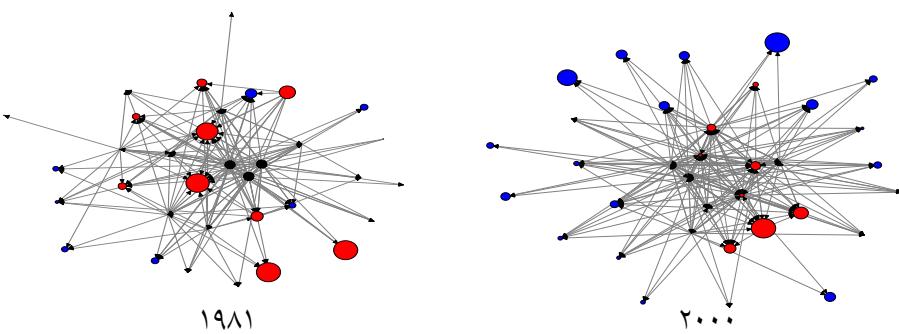
این جدول نشان می دهد که جمعیت تأثیر مثبتی بر مزیت شهرهایی دارند که عضو یک بلوک پیرامونی یا یک بلوک با «موقعیت بالا تر» محسوب می شوند و از دیگر سو تأثیر منفی بر مزیت شهرهایی دارند که جزء بلوک های منزوی یا جدا قلمداد می شوند (Alderson and Beckfield، 2004 : ۸۴۵).

۱۳۴ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

شکل شماره ۹. افزایش سهم رتبه و اندازه شهرهای کشورهای غیرمرکزی در شبکه شهری جهان در سال (Alderson and Beckfield, 2007:27) ۲۰۰۰

شکل شماره ۱۰. افزایش سهم جمعیت شهرهای کشورهای غیرمرکزی در شبکه شهری جهان طی سالهای (Alderson and Beckfield, 2007:27) ۲۰۰۰ تا ۱۹۸۱

دلیل این ویژگی را می‌توان در ارتباط بین هدف از مهاجرت و مقصد های جغرافیایی آن دانست. به قول درلو^۱ و ماسترد^۲ (۲۰۰۱) مقاصد مهاجرت های جهانی، گره هایی هستند که ارتباط اقتصادی پیچیده ای را با نواحی پیرامونی خویش

1. Deurloo

2. Musterd

۱۳۵ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

به وجود آورده‌اند. به عنوان مثال شهر آمستردام شبکه‌های جمعیتی بین المللی را با جوامعی از کشورهای سورینام، مراکش و ترکیه به وجود آورده است.

یافته‌های تحقیق

همان گونه که در سوال اساسی تحقیق نیز آمد، ما به دنبال کشف این موضوع هستیم که آیا فرایند جهانی شدن توانسته است تغییراتی را در ساختار سیستم‌های شهری جهانی مد نظر فریدمن و ساسن به وجود آورد؟ یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که اگر چه ساختار کلی و سلسله مراتبی مد نظر فریدمن مبنی بر کشورهای مرکزی و اصلی، نیمه پیرامونی و پیرامونی حفظ شده است، اما تغییرات اساسی در موقعیت و قرارگیری شهرها در سیستم‌های شهری به وجود آمده است. این تغییرات به ویژه در زمینه میزان برخورداری شهرها از موقعیت و قدرت در سیستم‌های شهری بسیار قابل توجه است. به طور قطع فرایند جهانی شدن موجب تغییر در رتبه بندی شهرها و جابجا شدن آنها در درون شبکه شهری جهان شده است که نتایج آن را در جداول (۶) و (۷) می‌آوریم. لازم به ذکر است که در اینجا به دلیل تعداد زیاد رتبه‌ها فقط به ده رتبه اول اشاره می‌شود.

جدول شماره ۶ طبقه بندی شهرها بر اساس موقعیت و قدرت در شبکه شهری جهان (Alderson and

www.cityrank.ch (Beckfield

رتبه	واگرایی	مقدار آماره	همجواری	مقدار آماره	همپیوندی	مقدار آماره	همگرایی	مقدار آماره
۱	توكیو	۳۶۳۹	پاریس	۵۵.۵۱	پاریس	۲۵.۶۵	نيويورك	۱۴۲۵
۲	نيويورك	۲۶۰۱	توكیو	۵۳.۵۹	توكیو	۱۵.۳۴	لندن	۱۰۸۶
۳	پاریس	۲۵۳۵	لندن	۵۳.۴۷	دوسلدورف	۱۳.۶۱	پاریس	۹۴۴
۴	لندن	۱۹۵۵	نيويورك	۵۲.۸۷	لندن	۱۳.۳۱	توكیو	۷۶۲
۵	دوسلدورف	۱۲۷۸	سن فرانسيسكو	۵۱.۴۷	نيويورك	۱۰.۰۱	لس آنجلس	۵۳۸
۶	آمستردام	۸۹۷	دوسلدورف	۵۰.۹	سن فرانسيسكو	۷.۲۹	شيكاغو	۴۷۷
۷	зорیخ	۸۹۳	آمستردام	۵۰.۸۴	مونیخ	۴۸۹	بروكسل	۴۵۲
۸	مونیخ	۸۸۱	مونیخ	۵۰.۰۵	اسلو	۴.۶	آمستردام	۴۳۵
۹	اوراکا	۷۸۷	شيكاغو	۴۹.۰۵	ويني	۴.۴۶	سنگاپور	۴۳۴
۱۰	سن فرانسيسكو	۷۵۵	استکھلم	۴۹.۴۳	зорیخ	۴.۳۲	هونگ کونگ	۴۲۴

این جدول نشان می‌دهد که بین رتبه‌بندی شهرهای جهان از نظر گرایش به واگرایی (Outdegree) و همجواری (Closeness)، شباهت بسیار زیادی وجود دارد. در واقع شهرهایی که در گروه‌بندی واگرا و همجوار قرار دارند به عنوان شهرهای قدرتمند و تأثیرگذار جهانی شناخته می‌شوند که از نظر تعاملات اقتصادی بازارگانی بسیار فعال هستند. چون بیشترین حجم مبادلات بیرونی را با سایر گره‌های شبکه شهری جهان دارند. از منظر دو ویژگی فوق، شهرهای توكیو، لندن، نیويورك و پاریس شهرهای جهانی و بسیار مرکزی به شمار می‌آیند. رده بندی فوق

۱۳۷ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

نشان می دهد که علیرغم قرارگیری شهرهای جهانی و اصلی در بالای سیستم، اما رده‌بندی از پایین به بالای سیستم، تعداد شهرهای کشورهای در حال توسعه نظیر کولالامپور، بونس آیرس، بانکوک و کاراکاس به عنوان شهرهای جهانی رو به افزایش است و از همچو ایش قدرتمندی در شبکه شهری جهان برخوردارند. این سازمان بندی جدید با سازمان بندی فریدمن ۸۳ درصد و با سازمان بندی بیوراستوک ۶۹ درصد همپوشانی دارد.

ویژگی همپیوندی و رتبه بندی حاصل از آن نشان می دهد که برخی از شهرها قدرت بیشتری در کنترل جریانات، به ویژه جریان اطلاعات دارند. شهر پاریس با برخورداری از یک ناحیه پیرامونی – جهانی، همپیوند ترین شهر جهانی در بین شهرهای بزرگ دنیا به شمار می آید. یا شهر دوسلدورف سومین شهر جهانی است که از منظر همپیوندی از لندن و نیویورک پیشی گرفته است. همچنین از این منظر، سلسله مراتب شهری جهان به طور قابل توجهی تغییر نموده است، به گونه‌ای که شهرهای اسلو، ووی^۱ در سویس، سنت لویس، بازل و شهرهایی از این دست در بین ۲۵ رتبه بالایی قرار دارند. مطالعات آماری نشان می دهد که این ویژگی (همپیوندی) با سازمان بندی فریدمن ۵۵ درصد و با سازمان بندی بیوراستوک ۴۴ درصد همپوشانی دارد.

ویژگی همگرایی (Indegree) را به عنوان شاخصی برای میزان پرستیز و موقعیت شهرهایی می توان تفسیر نمود که بیشترین تعاملات و گرایشات درونی را با دیگر شهرها داشته‌اند. این ویژگی نشان می دهد که شهرهای نیویورک، لندن، توکیو و پاریس به عنوان قدرتمند ترین و با موقعیت ترین شهرهای جهان هستند. این شاخص نشان می دهد که در بین سالهای ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ تفاوت بسیار کمی در رده بندی شهرهای جهانی و مرکزی به وجود آمده است. این تفاوت چیزی نیست جز

1. Vevey

قرارگیری شهر پاریس در کنار شهرهای لندن، نیویورک و توکیو به عنوان شهرهای اصلی و پرقدرت جهانی. تفاوت دیگر در این است که ارتباط بین شهرهای اصلی - جهانی با نواحی پیرامونی و نیمه پیرامونی از نظام حاکم بر متropولها و نواحی اقماریشان تبعیت نمی کند؛ بلکه شهرهایی با قدرت کم نیز بسیار فعالانه در پی برقراری ارتباط با سایر شهرهای قدرتمند هستند. نتایج نشان می دهد که شبکه شهری امروز جهان از نقطه نظر میزان همگرایی، ۹۰ درصد با سازمان بندی فریدمن و ۷۵ درصد با سازمان بندی بیوراستوک همپوشانی دارد. این موضوع تأییدی است بر گفته کاستل، هاروی و جان شورت که معتقدند جهانی شدن باعث تحلیل رفتن سلسله مراتب شهری جهان شده است.

ساختار سیستمی مورد انتظار از میزان قدرت و موقعیت (پرستیز) شهرهای مورد مطالعه را می توان در جدول شماره (۷) مشاهده کرد. این سازمان بندی جدید ۳۴ بلوک شهری دسته بندی می شود که هر یک از شهرها بسته به میزان قدرت و موقعیتش در یکی از گروههای پنجگانه اصلی - مرکزی، گروههای شهری با موقعیت بالا، گروههای شهری با موقعیت پایین، گروههای شهری با یک شهر برتر و قوی و گروههای شهری منزوی یا پیرامونی قرار می گیرند.

۱۳۹ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

جدول شماره ۷ ویژگی بلوک ها و موقعیت آنها Alderson and Beckfield قابل دسترس: در سایت

www.cityrank.ch

ردیف	نام بلوکها	gk	Out/Out	In/In	Selfk/Out	موقعیت
۱	لندن، نیویورک، پاریس، توکیو	۴	۳۷.۱۸	۱۴.۶۱	۲۲.۸۳	اصلی - جهانی
۲	آمستردام	۱۱	۲۵.۹۸	۱۱.۰۴	۱۷.۴۷	اصلی - جهانی
۳	بازل	۲۷	۲۰.۴۹	۶.۸۷	۱۵.۱۵	اصلی - جهانی
۴	آتلانتا	۱۳	۶	۱۳.۴۴	۲۸.۷۹	اصلی - جهانی
۵	کاراکاس	۱۶	۲.۳۱	۴.۰۹	۲۶.۲۸	اصلی - جهانی
۶	کلگن	۶	۱.۲	۰.۹۵	۱۲.۱	اصلی - جهانی
۷	بریستول	۲	۰.۵۲	۰.۴۷	۰.۶۷	اصلی - جهانی
۸	اوکلند	۱۶	۰.۳	۸.۶۵	۵۳.۴۹	گروه های شهری با موقعیت بالای جهانی
۹	آتن	۵۲	۰.۰۴	۸.۶۴	۲۷.۲۷	گروه های شهری با موقعیت بالا جهانی
۱۰	بوکهام	۱۲	۰.۰۱	۰.۰۵	۵۷	گروه های شهری با موقعیت بالا جهانی
۱۱	آرنهم	۱۶	۴.۲۱	۰.۳۷	۴.۵۸	گروه های شهری با موقعیت پایین جهانی
۱۲	بارت لسویل	۷	۰.۵۴	۰.۱	۱۵.۹۲	گروه های شهری با موقعیت پایین جهانی
۱۳	آخن	۷۹	۰	۴.۹۸	۰	گروه های شهری با یک شهر برتر و قوی
۱۴	برونسويک	۷	۰	۰.۴	۰	گروه های شهری با یک شهر برتر و قوی

۱۴۰ فصلنامه ژئوپلیتیک - سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰

ردیف	نام بلوکها	gk	Out/Out	In/In	Selfk/Out	موقعیت
۱۵	اوансوبل	۴	۰	۰.۱۲	۰	گروه های شهری با یک شهر برتر و قوی
۱۶	زیل	۲	۰	۰.۰۷	۰	گروه های شهری با یک شهر برتر و قوی
۱۷	جنوا	۵	۰	۰.۳۳	۰	گروه های شهری با یک شهر برتر و قوی
۱۸	آتن	۸۱۸	۰	۳.۲	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۱۹	آروآ	۸۶	۰	۱.۹۸	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۰	آرچوت	۳۹۴	۰	۰.۱۳	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۱	ابوظبی	۳۹۵	۰	۱.۸۹	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۲	آدرین	۱۸۲	۰	۰.۷۵	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۳	آکیتا	۲۸	۰	۰.۲۶	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۴	آبورگ	۱۴۹۳	۰	۷.۲۵	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۵	آلتدورف	۱۳۶	۰	۰.۵۲	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۶	آماریلو	۸۰	۰	۰.۸۴	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۷	آندرسون	۳	۰	۰.۰۲	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۸	بارورو	۱۷	۰	۰.۲	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۲۹	بیلینگستد	۱۱	۰	۰.۱۶	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۳۰	بیسن	۸	۰	۰.۰۶	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۳۱	برنت وود	۲۳	۰	۰.۰۵	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۳۲	کامبرلند	۶	۰	۰.۰۹	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۳۳	فرید ایاد	۵	۰	۰.۰۳	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی
۳۴	هوگس اوند	۸	۰	۰.۱۳	۰	گروه های شهری منزوى یا پیرامونی

Gk تعداد شهرها در هر بلوک

Out/Out درصد مراودات رویه بیرون بلوک ها از کل مراودات رو به بیرون

۱۴۱ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

In/In درصد مراودات دریافتی بلوک ها از کل مراودات دریافتی

Self/Out درصد مراودات درون بلوکی (گروهی) هر یک از بلوک ها از کل مراودات درون بلوکی

نتیجه گیری

سیستم های شهری سیستم های بازی هستند که در طول زمان از فرایندهای اقتصادی و اجتماعی و مولفه هایی چون فاصله و هندسه فضا، پخش جغرافیایی، و امروزه، جهانی شدن تأثیر پذیرفته و تغییر شکل داده اند. حاصل این تغییر هرچه هست ترکیبی است از گره ها و جریانات و روابط اقتصادی، اجتماعی، جریان سرمایه در گردش جهانی و جابجایی نیروی کار در سطح بین المللی بین آنها. آنچه اهمیت دارد سازمان بندی است که این گره ها در روابط بین آنها در فضای جغرافیایی ایجاد می کنند.

با مرور ادبیات تحقیق، دریافتیم که نظام سلسله مراتبی از بالا به پایین و متکی بر جغرافیای مرکز_ پیرامون، بسیار تحلیل رفته و با تأثیرپذیری از فرایند جهانی شدن، سازمان یابی جدیدی یافته است. در این سازمان یابی جدید، مولفه های موجود در مطالعات جغرافیایی کلاسیک از سیستم های شهری، نظیر میزان جمعیت، موقعیت جغرافیایی و کیفیت توسعه فیزیکی، کاربرد چندانی ندارند و جایشان را به عوامل دیگری چون همگرایی های اقتصادی در سطح بین المللی، سرمایه گذاری مستقیم خارجی و تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات داده اند.

مطالعات نشان داد که در عصر جهانی شدن، عوامل قدرتزا و موقعیت آور اجتماعی _ اقتصادی فقط در تعداد محدودی از شهرهای جهانی به شدت متتمرکز شده اند. این شهرها عبارتند از لندن، نیویورک، توکیو و پاریس. در واقع طی سالهای ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ شهر پاریس نیز به عنوان یک شهر جهانی و اصلی به سه شهر مورد نظر ساسن و فریدمن اضافه شده است.

سلسله مراتب مد نظر هایمر، فریدمن، بیوراستوک و ساسن مبنی بر ترکیبی از شهرهای جهانی و مرکزی، شهرهای نیمه پیرامونی و شهرهای پیرامونی، تغییر شکل داده و ساختار پنجگانه‌ای مرکب از بلوک‌های شهری زیر را تشکیل داده است:

۱. شهرهای واقع در بلوک‌های اصلی و مرکزی:^۱ گروه‌هایی هستند که شهرهای آن نه تنها سطح بالایی از روابط را با دیگر شهرها دارند، بلکه بسته به نوع روابط، از واگرایی و همگرایی جهانی بسیار بالایی نیز برخوردارند.

۲. شهرهای واقع در بلوک‌های شهری با موقعیت بالای جهانی:^۲ بلوک‌هایی هستند که شهرهای آن وابستگی درون گروهی بالایی دارند و میزان همگرایی آنها بسیار بیشتر از واگرایی‌شان است. شهرهای واقع در این بلوک‌ها مراودات و ارتباطات مستقیم یک‌سویه‌ای (از پایین به بالا) با شهرهای بلوک‌های اصلی – مرکزی دارند و مراودات و ارتباطات بسیار زیادی با یکدیگر دارند.

۳. شهرهای واقع در بلوک‌های شهری با موقعیت پایین جهانی:^۳ بلوک‌هایی هستند که شهرهای آن وابستگی درون گروهی بالایی دارند اما میزان واگرایی آنها بسیار بیشتر از همگرایی‌شان است. در واقع این شهرها فقط در بین گروه خود بسیار فعال هستند. این بلوک‌ها از جانب گروه‌های شهری با موقعیت بالاتر مورد غفلت قرار گرفته اند و از ناحیه آنها کم ترین میزان مراودات و روابط را دریافت می‌دارند.

۴. شهرهای واقع در بلوک‌های شهری با یک شهر برتر و قوی:^۴ بلوک‌هایی هستند که شهرهای آن از همگرایی درون گروهی بیشتری برخوردارند و این همگرایی حول یک شهر مرکزی قوی و برتر در بلوک خود به وجود آمده است.

1. Primary

2. High status clique

3. Low status clique

4. Snob

۱۴۳ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

شهرهای این بلوک‌ها برخلاف بلوک‌های نوع ۲ مراودات شهر به شهر زیادی با یکدیگر ندارند و بیشتر از کل نقاط به سمت شهر برتر در جریان هستند.

۵. شهرهای واقع در بلوک‌های شهری منزوی یا پیرامونی:^۱ بلوک‌هایی هستند که شهرهای آن از هیچ گونه واگرایی، همگرایی و برتری درون گروهی زیادی برخوردار نیستند. شهرهای این بلوک‌ها نقش پیرامونی را در سیستم شهری جهان بازی می‌کنند.

همچنین مشخص شد که فرایند جهانی شدن موجب شده است تا سهم اندازه و رتبه شهرهای واقع در کشورهای غیر مرکزی یا نیمه پیرامونی مورد نظر فریدمن، بیشتر از سهم و اندازه شهرهای کشورهای مرکزی باشد.

در ادامه دریافتیم که جمعیت به عنوان یکی از مولفه‌های کلاسیک موثر در سیستم‌های شهری، تأثیر دوگانه‌ای در میزان قدرت و موقعیت شهرها دارد. به این ترتیب که برای شهرهایی که در سیستم و شبکه شهری جهان نقش بازی می‌کنند، مزیت و برای آن دسته که منفک و جدای از شبکه شهری جهان هستند، تهدید به شمار می‌آید.

تقدیر و تشکر

در اینجا بر خود لازم می‌دانم تا از استاد فرزانه و پر تلاش خویش جناب آقای دکتر مجتبی رفیعیان، دانشیار محترم گروه شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس کمال تشکر و سپاس را به جای آورم که قبول زحمت نموده و تدریس درس سیستم‌های شهری را برای دانشجویان دوره دکتری دانشگاه تربیت معلم تهران تقبل نمودند و همچنین با راهنمایی و همکاری خویش، بنده را در تدوین مقاله حاضر یاری رساندند.

1. Isolate

منابع

۱. برک پور ناصر ، اسدی ایرج (۱۳۸۸) . ملیادیرت و حکمرانی شهری . دانشگاه هنر . تهران.
۲. جوان، جعفر و عبدالله عبد الله(۱۳۸۵). نقدی بر گفتمان جهانی شدن و تبیین گفتمان بوم جهان، فصلنامه ژئوپلیتیک، سال دوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۸۵، صص ۷۴-۱۰۵.
۳. حافظ نیا و دیگران(۱۳۸۵). تأثیر جهانی شدن بر هویت ملی(مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه های دولتی شهر تهران). فصلنامه ژئوپلیتیک، سال دوم، شماره سوم و چهارم، پاییز و زمستان ۱۳۸۵، صص ۱-۲۶.
۴. شکوهی حسین(۱۳۷۳). دیدگاه های نو در جغرافیای شهری . انتشارات سمت . تهران .
۵. شورت ج، رنه و یونگ هیون کیم (۱۳۸۴) . جهانی شدن و شهر. ترجمه احمد پور احمد و شایان رستمی. جهاد دانشگاهی. تهران.
۶. عظیمی ناصر (۱۳۸۱) . پویش شهرنشینی و مبانی نظام شهری . نشر نیکا. تهران.
۷. میر حیدر، دره و حیدری محمد روف (۱۳۸۵). تحول مفهوم سرزمین در عصر جهانی شدن، ژئوپلیتیک، سال دوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۸۵، صص ۱-۲۶.

منابع لاتین:

1. Arthur S. Alderson and Jason Beckfield. 2004 . Power and Position in the World City System. American Journal of Sociology .. Volume 109 Number 4 : 811–862
2. Arthur S.Alderson and Jason Beckfield.2007 .Globalization and the world city system; Preliminary results from a longitudinal data set. In Peter J.Taylor, B Derudder, P Saey and F Witlox (eds). Cities in Globalization; Practices, policies and theories: 21-35 .
3. Beaverstock, J. V., P. J. Taylor, and R. G. Smith. 1999. A Roster of World Cities. Cities 16:445–58.
4. Deurloo, R. and S. Musterd .2001. Residential profiles of Surinamese and Moroccans in Amsterdam. Urban Studies. 38.3, 467–485.
5. Dreher A, Martens P and Gaston N. 2008 . Measuring globalization Gauging Its Consequences. Springer Science+Business Media, LLC.

۱۴۵ - تأثیر فرایند جهانی شدن بر ساختار شبکه شهری جهان

6. Friedmann, John. 1985. The world city hypothesis. Los Angeles: Graduate School of Architecture and Urban Planning, University of California, Los Angeles.
7. Harvey D .1989. The Condition of Postmodernism . Basil Black well . Oxford .
8. <http://www.cityrank.ch>
9. Hymer S H .1972. The multinational corporation and the law of uneven development. In J N Bhagwati (ed) Economics and World Order. Macmillan. London .
10. ISoCaRP. 2000. MILLENNIUM EPORT FINDINGS FOR THE FUTURE . <http://www.isocarp.org>
11. Manfred B. Steger. 2003 . Globalization: A Very Short Introduction. OXFORD UNIVERSITY PRESS. New york.
12. Peter J. Taylor. 2004. World City Network A global urban analysis. Routledge. London.
13. Peter J.Taylor. 2007. A lineage for contemporary inter-city studies. In Peter J.Taylor, Ben Derudder, Pieter Saey and Frank Witlox (eds). Cities in Globalization; Practices, policies and theories.:1 – 13.
14. Saskia Sassen. 1991. The global city: New York, London, Tokyo. Princeton University Press.
15. Saskia Sassen. 2002. global Network; Linked Cities . Routledge. New York.
16. Tuna T.K and J. Weesep . 2007 . Global-local interaction and its impact on cities. Journal of Housing and the Built Environment.. 22:1–11 .
17. William J. Mitchell.1999. Urban Life, JimBut not as We Know it. MIT Press.
18. www.atkearney.com
19. www.basman.wordpress.com
20. www.bized.co.uk
21. www.foreignpolicy.com
22. www.isocarp.com